

Издание
на български език

Информация и известия

Година 66
15 май 2023 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/С 173/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/С 173/02 Дело С-640/20 Р: Решение на Съда (първи състав) от 23 март 2023 г. — РV/Европейска комисия (Обжалване — Публична служба — Психически тормоз — Медицински становища — Неоправдани отсъствия — Възнаграждение — Правилник за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 11а — Конфликт на интереси — Член 21а — Явно неправомерна заповед — Член 23 — Спазване на законите и полицейските разпоредби — Дисциплинарно производство — Отстраняване от длъжност — Оттегляне на решението за отстраняване от длъжност — Ново дисциплинарно производство — Ново отстраняване от длъжност) 2

2023/С 173/03 Дело С-70/21: Решение на Съда (шести състав) от 23 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 — Приложение XI — Систематично и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности за фините прахови частици (ПЧ10) в агломерацията на Солун (EL 0004) — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки) 2

2023/C 173/04	Дело C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Изключение от принципа ne bis in idem): Решение на Съда (пети състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Bamberg — Германия) — Наказателно производство срещу MR (Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген — Член 54 — Принцип ne bis in idem — Член 55, параграф 1, буква б) — Изключение от принципа ne bis in idem — Престъпление срещу сигурността или други основни интереси на държавата членка — Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип ne bis in idem — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа ne bis in idem — Съвместимост на национална декларация, предвиждаща изключение от принципа ne bis in idem — Престъпна организация — Престъпления против собствеността)	3
2023/C 173/05	Дело C-412/21, Dual Prod: Решение на Съда (четвърти състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Satu Mare — Румъния) — Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (Преюдициално запитване — Акцизи — Директива 2008/118/ЕО — Член 16, параграф 1 — Лиценз за извършване на дейност като данъчен склад на акцизни стоки — Последователни мерки за спиране — Наказателноправен характер — Членове 48 и 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип на презумпцията за невинност — Принцип ne bis in idem — Пропорционалност)	4
2023/C 173/06	Съединени дела C-514/21 и C-515/21, Minister for Justice and Equality (Отмяна на отлагането на изпълнението на наказание) и др.: Решение на Съда (четвърти състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Ирландия) — Изпълнение на две европейски заповеди за арест, издадени срещу LU (C-514/21) и RH (C-515/21) (Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Процедура по предаване между държавите членки — Условия за изпълнение — Случаи, при които изпълнението може да бъде отказано — Член 4а, параграф 1 — Заповед за арест, издадена за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода — Понятие за съдебен процес, вследствие на който е постановено решението — Обхват — Първа осъдителна присъда, чието изпълнение е отложено — Втора осъдителна присъда — Отсъствие на заинтересованото лице по време на съдебния процес — Привеждане в изпълнение на отложеното наказание — Право на защита — Конвенция за защита на правата на човека и основните свободи — Член 6 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 47 и 48 — Нарушение — Последичи)	5
2023/C 173/07	Дело C-574/51, 02 Czech Republic: Решение на Съда (трети състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud — Чешка република) — QT/02 Czech Republic a. s. (Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 17, параграф 2, буква а) — Прекратяване на договор за търговско представителство — Право на обезщетение на търговския представител — Условия за предоставяне — Оправдано обезщетение — Преценка — Понятие за комисионата, изгубена от търговския представител — Комисиона за бъдещи сделки — Нови клиенти, които търговският представител е привлякъл — Съществуващи клиенти, с които търговският представител значително е увеличил обема на търговията — Еднократна комисиона)	6
2023/C 173/08	Дело C-653/21, Syndicat Uniclîma: Решение на Съда (осми състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Syndicat Uniclîma/Ministre de l'Intérieur (Преюдициално запитване — Вътрешен пазар — Хармонизация на националните законодателства относно машините, електрическите съоръжения под напрежение и съоръженията под налягане — Директива 2006/42/ЕО — Директива 2014/35/ЕС — Директива 2014/68/ЕС — „Маркировка CE“ — Налагане с национална правна уредба на допълнителни изисквания към съществените изисквания за безопасност, предвидени в тези директиви — Условия — Национална правна уредба в областта на противопожарната безопасност и защита при извънредни ситуации в обществени обекти)	7
2023/C 173/09	Дело C-662/21, Booky.fi: Решение на Съда (десети състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по искане на Booky.fi Oy (Преюдициално запитване — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Свободно движение на стоки — Мярка с равностоен на количествено ограничение ефект — Записи на аудиовизуални програми — Онлайн продажба — Правна уредба на държава членка, която изисква класификация на възрастта и обозначаване на програмите — Защита на непълнолетни лица — Запис, който вече е бил класифициран и обозначен в друга държава членка — Пропорционалност)	7

2023/C 173/10	Дело C-561/22, Willy Hermann Service: Определение на Съда (девети състав) от 7 март 2023 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) — Австрия) — Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 2013/34/ЕС — Членове 30 и 51 — Публикуване на финансовите отчети — Санкции при липса на публикуване — Налагане на глоби от граждански съд — Административно производство за събиране на посочените глоби, наложени с влезли в сила актове — Правна уредба, която изключва преразглеждането на тези глоби от административен съд — Сила на пресъдено нещо — Принцип на ефективност — Пропорционалност)	8
2023/C 173/11	Дело C-76/22: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 5 февруари 2022 г. — QI/Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Дело C-552/22 P: Жалба, подадена на 18 август 2022 г. от Asociación de Delineantes de Hacienda срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 13 юли 2022 г. по дело T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda/Испания	9
2023/C 173/13	Дело C-605/22 P: Жалба, подадена на 16 септември 2022 г. от Hijos de Moisés Rodríguez González, SA срещу решението, постановено от Общия съд (шести разширен състав) на 29 юни 2022 г. по дело T-306/20 — Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO — Ирландия и Ornuа (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Дело C-732/22 P: Жалба, подадена на 28 ноември 2022 г. от G-Core Innovations Sàrl срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 септември 2022 г. по дело T-454/21, G-Core Innovations/EUIPO — Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Дело C-735/22 P: Жалба, подадена на 29 ноември 2022 г. от Primagran sp. z o.o. срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 22 септември 2022 г. по дело T-624/21, Primagran/EUIPO — Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Дело C-775/22, Banco Santander: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 20 декември 2022 г. — M.S.G. и др./Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Дело C-779/22, Banco Santander: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 22 декември 2022 г. — M.C.S./Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Дело C-794/22, Banco Santander: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 23 декември 2022 г. — FSC/Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Дело C-28/23, NFŠ: Преюдициално запитване от Okresný súd Bratislava III (Словакия), постъпило на 24 януари 2023 г. — NFŠ a.s./Slovenská republika, чрез Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu, и Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Дело C-40/23 P: Жалба, подадена на 26 януари 2023 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 16 ноември 2022 г. по дело T-469/20, Кралство Нидерландия/Комисия	14
2023/C 173/21	Дело C-54/23, Laudamotion и Ryanair: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 3 февруари 2023 г. — WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Дело C-57/23, Policejní prezidium: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чехия), постъпило на 2 февруари 2023 г. — JH/Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Дело C-62/23, Pedro Francisco: Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Испания), постъпило на 6 февруари 2023 г. — Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Дело C-63/23, Sagrario: Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Испания), постъпило на 6 февруари 2023 г. — Sagrario и др./Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Дело C-65/23, K GmbH: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 8 февруари 2023 г. — МК/К GmbH	17

2023/C 173/26	Дело C-66/23: Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 7 февруари 2023 г. — Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX и др./Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anartyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energieas, Ypourgos Agrotikis Anartyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Дело C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 15 февруари 2023 г. — Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“/Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Дело C-108/23, SmartSport Reisen: Преюдициално запитване от Amtsgericht Groß-Gerau (Германия), постъпило на 23 февруари 2023 г. — PU/SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Дело C-110/23 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2023 г. от Autoridad Portuaria de Bilbao срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 декември 2022 г. по дело T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Комисия	21
2023/C 173/30	Дело C-119/23, Valančius: Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 28 февруари 2023 г. — Virgilijus Valančius v Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Дело C-122/23, Легафакт: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 1 март 2023 година — Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София при Централно управление на Национална агенция за приходите / „Легафакт“ ЕООД	23
2023/C 173/32	Дело C-128/23, Müller Reisen: Преюдициално запитване от Oberlandesgerichts Düsseldorf (Германия), постъпило на 3 март 2023 г. — Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Дело C-165/23: Иск, предявен на 17 март 2023 година — Европейска комисия / Република България	24
2023/C 173/34	Дело C-167/23: Иск, предявен на 17 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Гърция	25
2023/C 173/35	Дело C-172/23: Иск, предявен на 21 март 2023 г. — Европейска комисия/Ирландия	25
2023/C 173/36	Дело C-180/23: Иск, предявен на 21 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Гърция	26
2023/C 173/37	Дело C-181/23: Иск, предявен на 21 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Малта	27
2023/C 173/38	Дело C-191/23: Иск, предявен на 24 март 2023 г. — Европейска комисия/Португалска република	27
2023/C 173/39	Дело C-192/23: Иск, предявен на 24 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Латвия	28
2023/C 173/40	Дело C-193/23: Иск, предявен на 24 март 2023 г. — Европейска комисия/Италианска република	29
Общ съд		
2023/C 173/41	Дело T-100/23: Жалба, подадена на 20 февруари 2023 г. — ABLV Bank/ЕЦБ	30
2023/C 173/42	Дело T-110/23: Жалба, подадена на 27 февруари 2023 г. — Kargins/Комисия	31
2023/C 173/43	Дело T-115/23: Жалба, подадена на 2 март 2023 г. — Debreceni Egyetem/Съвет	31
2023/C 173/44	Дело T-125/23: Жалба, подадена на 8 март 2023 г. — Synapsa Med/EUIPO — Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Дело T-136/23: Жалба, подадена на 15 март 2023 г. — Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO — Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Дело T-149/23: Жалба, подадена на 23 март 2023 г. — Kirov/EUIPO — Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Дело T-156/23: Жалба, подадена на 23 март 2023 г. — Полша/Европейска комисия	36
2023/C 173/48	Дело T-157/23: Жалба, подадена на 24 март 2023 г. — Kneipp/EUIPO — Patou (Joyful by nature) .	37
2023/C 173/49	Дело T-160/23: Жалба, подадена на 24 март 2023 г. — VO/Комисия	37
2023/C 173/50	Дело T-161/23: Жалба, подадена на 25 март 2023 г. — Schönegger Käse-Alm/EUIPO — Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Дело T-162/23: Жалба, подадена на 27 март 2023 г. — Sengül Ayhan/EUIPO — Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Дело T-166/23: Жалба, подадена на 28 март 2023 г. — Dekoback/EUIPO — DecoPac (DECOPAC) .	40
2023/C 173/53	Дело T-169/23: Жалба, подадена на 29 март 2023 г. — RT France/Съвет	40
2023/C 173/54	Дело T-171/23: Жалба, подадена на 30 март 2023 г. — VR/Парламент	41
2023/C 173/55	Дело T-627/18: Определение на Общия съд от 20 март 2023 г. — ZK/Комисия	42
2023/C 173/56	Дело T-16/22: Определение на Общия съд от 17 март 2023 г. — NV/ЕИБ	42
2023/C 173/57	Дело T-97/22: Определение на Общия съд от 16 март 2023 г. — Lunga Luoyo/Съвет	42
2023/C 173/58	Дело T-447/22: Определение на Общия съд от 17 март 2023 г. — NV/ЕИБ	42

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2023/C 173/01)

Последна публикация

ОВ С 164, 8.5.2023 г.

Предишни публикации

ОВ С 155, 2.5.2023 г.

ОВ С 134, 17.4.2023 г.

ОВ С 127, 11.4.2023 г.

ОВ С 121, 3.4.2023 г.

ОВ С 112, 27.3.2023 г.

ОВ С 104, 20.3.2023 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 23 март 2023 г. — PV/Европейска комисия

(Дело С-640/20 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Психически тормоз — Медицински становища — Неоправдани отсъствия — Възнаграждение — Правилник за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 11а — Конфликт на интереси — Член 21а — Явно неправомерна заповед — Член 23 — Спазване на законите и полицейските разпоредби — Дисциплинарно производство — Отстраняване от длъжност — Оттегляне на решението за отстраняване от длъжност — Ново дисциплинарно производство — Ново отстраняване от длъжност)

(2023/С 173/02)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: PV (представител: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: първоначално: T. S. Bohr, B. Mongin и A.-C. Simon, а впоследствие T. S. Bohr и A.-C. Simon)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда PV да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 98, 22.3.2021 г.

Решение на Съда (шести състав) от 23 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-70/21) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 — Приложение XI — Систематично и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности за фините прахови частици (ПЧ10) в агломерацията на Солун (EL 0004) — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки)

(2023/С 173/03)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis и M. Noll-Ehlers)

Ответник: Република Гърция (представител: E. Skandalou)

Диспозитив

1) Република Гърция:

- не е изпълнила задълженията си по член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа във връзка с приложение XI към нея, като не е гарантирала в агломерацията на Солун (EL 0004) да не се превишава систематично и постоянно от 2005 г. до 2012 г. включително, през 2014 г. и след това отново от 2017 г. до 2019 г. включително пределно допустимата дневна стойност за ПЧ10, и
- не е изпълнила задълженията си по член 23, параграф 1 от тази директива във връзка с приложение XV към нея, като не е приела, считано от 11 юни 2010 г., подходящи мерки, за да гарантира спазването на пределно допустимата дневна стойност за ПЧ10, и по-специално задължението да гарантира, че плановете за качеството на въздуха предвиждат подходящи мерки, така че периодът на превишаване на тази пределно допустима стойност да бъде възможно най-кратък.

2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Решение на Съда (пети състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Bamberg — Германия) — Наказателно производство срещу MR

(Дело C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Изключение от принципа *ne bis in idem*))

*(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген — Член 54 — Принцип *ne bis in idem* — Член 55, параграф 1, буква б) — Изключение от принципа *ne bis in idem* — Престъпление срещу сигурността или други основни интереси на държавата членка — Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип *ne bis in idem* — Член 52, параграф 1 — Ограничения на принципа *ne bis in idem* — Съвместимост на национална декларация, предвиждаща изключение от принципа *ne bis in idem* — Престъпна организация — Престъпления против собствеността)*

(2023/C 173/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Bamberg

Страна в главното производство

MR

при участието на: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Диспозитив

- 1) При разглеждането на първия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 55, параграф 1, буква б) от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, подписана в Шенген на 19 юни 1990 г. и влязла в сила на 26 март 1995 г., с оглед на член 50 от Хартата за основните права на Европейския съюз.
- 2) Член 55, параграф 1, буква б) от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген във връзка с член 50 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска съдилищата на държава членка да тълкуват декларацията, направена от последната на основание член 55, параграф 1 от посочената конвенция, в смисъл, че тази държава членка не е обвързана от разпоредбите на член 54 от Конвенцията, що се отнася до престъплението образуване на престъпна организация, когато престъпната организация, в която е участвало лицето, срещу което се води наказателно производство, е извършвала изключително престъпления против собствеността, при условие че с оглед на действията на тази организация наказателното производство има за цел санкционирането на посегателства срещу сигурността или други също толкова основни интереси на посочената държава членка.

(¹) ОВ С 320, 9.8.2021 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Satu Mare — Румъния) — Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Дело C-412/21 (¹), Dual Prod)

(Преюдициално запитване — Акцизи — Директива 2008/118/ЕО — Член 16, параграф 1 — Лиценз за извършване на дейност като данъчен склад на акцизни стоки — Последователни мерки за спиране — Наказателноправен характер — Членове 48 и 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип на презумпцията за невиновност — Принцип ne bis in idem — Пропорционалност)

(2023/C 173/05)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Satu Mare

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dual Prod SRL

Отговорник: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Диспозитив

- 1) Член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможността действието на лиценз за извършване на дейност като данъчен склад на акцизни стоки да бъде спряно по административен ред до приключването на наказателното производство, само по съображение че в рамките на това наказателно производство притежателят на този лиценз е придобил качеството на обвиняем, ако това спиране представлява наказателноправна санкция.
- 2) Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска наказателноправна санкция за нарушения на правната уредба относно акцизните стоки да бъде наложена на юридическо лице, на което за същите деяния вече е била наложена влязла в сила наказателноправна санкция, при условие че:

— възможността за кумулиране на тези две санкции е предвидена от закона,

— националната правна уредба не позволява преследване и санкциониране на едни и същи факти въз основа на едно и също нарушение или при преследване на една и съща цел, а предвижда единствено възможността за кумулиране на производства и санкции въз основа на различни правни норми,

— тези производства и санкции имат допълнителни цели, които евентуално се отнасят до различни аспекти на същото неправомерно поведение,

- съществуват ясни и точни правила, позволяващи да се предвиди кои действия и бездействия могат да бъдат предмет на кумулиране на производства и санкции, както и координирането между различните органи; че двете процедури са били проведени достатъчно координирано и близко във времето и че евентуално наложената санкция по повод на първата по време процедура е била взета предвид при преценката на втората санкция, така че тежестта за съответните лица, която произтича от такова кумулиране, да се ограничава до строго необходимото и съвкупността от наложените санкции да съответства на тежестта на извършените нарушения.

(¹) ОВ С 401, 4.10.2021 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Ирландия) — Изпълнение на две европейски заповеди за арест, издадени срещу LU (C-514/21) и RH (C-515/21)

(Съединени дела C-514/21 и C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Отмяна на отлагането на изпълнението на наказание) и др.)

(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Процедура по предаване между държавите членки — Условия за изпълнение — Случаи, при които изпълнението може да бъде отказано — Член 4а, параграф 1 — Заповед за арест, издадена за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода — Понятие за съдебен процес, вследствие на който е постановено решението — Обхват — Първа осъдителна присъда, чието изпълнение е отложено — Втора осъдителна присъда — Отсъствие на заинтересованото лице по време на съдебния процес — Привеждане в изпълнение на отложеното наказание — Право на защита — Конвенция за защита на правата на човека и основните свободи — Член 6 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 47 и 48 — Нарушение — Последици)

(2023/C 173/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

LU (C-514/21), RH (C-515/21)

при участието на: Minister for Justice and Equality

Диспозитив

- 1) Член 4а, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 година във връзка с членове 47 и 48 от Харта на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

когато е приведено в изпълнение отложено наказание лишаване от свобода поради постановяване на нова осъдителна присъда, като за целите на изпълнението на това наказание е издадена европейска заповед за арест, тази задочна осъдителна присъда представлява „решение“ по смисъла на тази разпоредба. Това не се отнася за съдебния акт, с който се привежда в изпълнение отложеното наказание.

- 2) Член 4а параграф 1 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

позволява на изпълняващия съдебен орган да откаже да предаде издирваното лице на издаващата държава членка, когато изглежда, че производството, вследствие на което е постановена втората осъдителна присъда срещу посоченото лице, е задочно проведено, освен ако европейската заповед за арест, що се отнася до това производство, не съдържа някое от предвидените в букви а)–г) от тази разпоредба обстоятелства.

- 3) Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, във връзка с член 47 и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска изпълняващият съдебен орган да откаже да предаде издирваното лице на издаващата държава членка, с мотива че е задочно проведено производството, вследствие на което е приведено в изпълнение отложено наказание лишаване от свобода, за целите на чието изпълнение е издадена европейската заповед за арест, или да обвързва предаването на посоченото лице с наличието на гаранция, че в тази държава членка ще му бъде предоставена възможност за повторно разглеждане или за обжалване, което да позволи преразглеждането на съдебния акт, с който е приведено в изпълнение отложено наказание, или на втората задочна осъдителна присъда, която е от определящо значение за издаването на тази заповед за арест.

(¹) ОВ С 119, 14.3.2022 г.

Решение на Съда (трети състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud — Чешка република) — QT/02 Czech Republic a. s.

(Дело C-574/51 (¹), 02 Czech Republic)

(Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 17, параграф 2, буква а) — Прекратяване на договор за търговско представителство — Право на обезщетение на търговския представител — Условия за предоставяне — Оправдано обезщетение — Преценка — Понятие за комисионата, изгубена от търговския представител — Комисиона за бъдещи сделки — Нови клиенти, които търговският представител е привлякъл — Съществуващи клиенти, с които търговският представител значително е увеличил обема на търговията — Еднократна комисиона)

(2023/C 173/07)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: QT

Ответник: 02 Czech Republic a. s.

Диспозитив

- 1) Член 17, параграф 2, буква а) от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

при определяне на обезщетението по член 17, параграф 2 от тази директива следва да се вземе предвид и комисионата, която търговският представител би получил, ако договорът му за търговско представителство хипотетично продължаваше да действа, за сключени след прекратяването на този договор сделки с нови клиенти, които е привлякъл за принципала преди това прекратяване, или с клиенти, с които значително е увеличил обема на търговията преди това прекратяване.

- 2) Член 17, параграф 2, буква а) от Директива 86/653

трябва да се тълкува в смисъл, че:

при изчисляване на обезщетението по член 17, параграф 2 плащането на еднократна комисиона не води до изключване на комисионата, изгубена от търговския представител при търговията, извършена от принципала след прекратяването на договора за търговско представителство, с нови клиенти, които търговският представител е привлякъл за него преди това прекратяване, или с клиенти, с които е увеличил обема на търговията преди това прекратяване, в случаите, когато еднократната комисиона представлява фиксирано възнаграждение за всеки нов договор, който принципалът е сключил с нови или съществуващи клиенти чрез посредничеството на търговския представител.

(¹) ОВ С 481, 29.11.2021 г.

Решение на Съда (осми състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Syndicat Uniclima/Ministre de l'Intérieur

(Дело C-653/21, Syndicat Uniclima) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Вътрешен пазар — Хармонизация на националните законодателства относно машините, електрическите съоръжения под напрежение и съоръженията под налягане — Директива 2006/42/ЕО — Директива 2014/35/ЕС — Директива 2014/68/ЕС — „Маркировка СЕ“ — Налагане с национална правна уредба на допълнителни изисквания към съществените изисквания за безопасност, предвидени в тези директиви — Условия — Национална правна уредба в областта на противопожарната безопасност и защита при извънредни ситуации в обществени обекти)

(2023/С 173/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Syndicat Uniclima

Ответник: Ministre de l'Intérieur

Диспозитив

Член 3, параграф 2 във връзка с член 2, точка 31, както и с член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2014/68/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на съоръжения под налягане

трябва да се тълкува в смисъл, че

не допуска национална правна уредба, която с цел опазване на здравето и безопасността на хората от рискове от пожар в обществено достъпни помещения налага за съоръжения под налягане и функционални групи, които използват запалими хладилни агенти, изисквания, които не са сред предвидените в тази директива съществени изисквания за безопасност, за целите на предоставянето на тези съоръжения и функционални групи на пазара или пускането им в действие, дори когато на тях е поставена маркировката „СЕ“.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 24.1.2022 г.

Решение на Съда (десети състав) от 23 март 2023 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по искане на Booky.fi Oy

(Дело C-662/21, Booky.fi) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Свободно движение на стоки — Марка с равностоен на количествено ограничение ефект — Записи на аудиовизуални програми — Онлайн продажба — Правна уредба на държава членка, която изисква класификация на възрастта и обозначаване на програмите — Защита на непълнолетни лица — Запис, който вече е бил класифициран и обозначен в друга държава членка — Пропорционалност)

(2023/С 173/09)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Booky.fi Oy

при участието на: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Диспозитив

Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, която с цел защита на непълнолетните лица от аудиовизуално съдържание, което може да навреди на тяхното благоденствие и развитие, изисква аудиовизуалните програми, записани върху физически носител и предлагани за продажба чрез онлайн магазин, предварително да са били предмет на контрол, както и на класификация, в зависимост от възрастовите ограничения, и обозначаване, съответстващи на правото на тази държава членка, включително когато тези програми вече са били предмет на такъв контрол и на аналогични класификация и обозначаване в съответствие със законодателството на друга държава членка, при условие че тази правна уредба може да гарантира постигането на посочената цел и не надхвърля необходимото за нейното постигане.

В това отношение обстоятелството, че част от записите, които могат да бъдат предлагани на пазара в съответната държава членка от друга държава членка, са изключени от приложното поле на посочената правна уредба, не е от определящо значение, при условие че подобно ограничение не застрашава постигането на преследваната цел. Не е от определящо значение и обстоятелството, че съответната национална правна уредба не предвижда изключение от това изискване, когато може да се установи, че купувачът на запис, обхванат от тази правна уредба, е пълнолетен.

(¹) ОВ С 24, 17.1.2022 г.

Определение на Съда (девети състав) от 7 март 2023 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) — Австрия) — Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Дело C-561/22, Willy Hermann Service) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 2013/34/ЕС — Членове 30 и 51 — Публикуване на финансовите отчети — Санкции при липса на публикуване — Налогане на глоби от граждански съд — Административно производство за събиране на посочените глоби, наложени с влезли в сила актове — Правна уредба, която изключва преразглеждането на тези глоби от административен съд — Сила на пресъдено нещо — Принцип на ефективност — Пропорционалност)

(2023/C 173/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Willy Hermann Service GmbH, DI

Ответник: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че административен съд, който се произнася по събирането на глоби, наложени на дружество и на неговия управител заради непубликуване на годишните счетоводни отчети, е обвързан от влязлото в сила решение на гражданския съд, с което тези глоби са наложени и е определен размерът им с цел да се осигури изпълнението на задълженията, произтичащи от членове 30 и 51 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета, както тези членове са транспонирани във вътрешното право.

(¹) Дата на постъпване в Съда: 24.8.2022 г.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 5 февруари 2022 г. — QI/Santander Bank Polska S.A.

(Дело C-76/22)

(2023/C 173/11)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: QI

Ответник: Santander Bank Polska S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 25, параграф 1 от Директива 2014/17/ЕС⁽¹⁾ да се тълкува по същия начин като член 16, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО⁽²⁾, тоест трябва ли тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че правото на потребителя на намаляване на общите разходи по ипотечен кредит при предсрочно погасяване на този кредит обхваща всички разходи, които са били наложени на потребителя, включително комисионата за отпускане на кредита?
- 2) Трябва ли предвиденото в член 25, параграф 1 от Директива 2014/17/ЕС задължение за намаляване на общите разходи по ипотечен кредит при предсрочно погасяване на този кредит да се тълкува в смисъл, че общите разходи по ипотечния кредит трябва да бъдат намалени пропорционално на съотношението на продължителността на периода между деня на предсрочно погасяване на кредита и деня, уговорен първоначално като ден за погасяване на кредита, спрямо продължителността на първоначално уговорения период между деня на усвояване на кредита и деня на пълно погасяване на кредита, или пък намаляването на общите разходи по ипотечния кредит трябва да бъде пропорционално на загубата на очакваните ползи от кредитора, тоест на съотношението на оставащите за плащане лихви след предсрочното погасяване на кредита (дължими за периода от деня, следващ действителното пълно погасяване, до деня, уговорен първоначално за пълното погасяване) спрямо дължимите лихви за целия първоначално уговорен срок на действие на договора за кредит (от деня на усвояване на кредита до уговорения ден за пълно погасяване на кредита)?

⁽¹⁾ Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 2014 г., стр. 34).

⁽²⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

Жалба, подадена на 18 август 2022 г. от Asociación de Delineantes de Hacienda срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 13 юли 2022 г. по дело T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda/Испания

(Дело C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Asociación de Delineantes de Hacienda (представител: D. Álvarez Cabrera, abogado)

Друга страна в производството: Кралство Испания

С определение от 17 март 2023 г. Съдът (шести състав) отхвърля жалбата като явно неоснователна и осъжда жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разходи.

Жалба, подадена на 16 септември 2022 г. от Hijos de Moisés Rodríguez González, SA срещу решението, постановено от Общия съд (шести разширен състав) на 29 юни 2022 г. по дело T-306/20 — Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO — Ирландия и Orpua (La Irlandesa 1943)

(Дело C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (представител: J. García Domínguez, abogado)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Ирландия и Orpua Co-operative Ltd

С определение от 8 март 2023 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допуска обжалване и постановява Hijos de Moisés Rodríguez González да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 28 ноември 2022 г. от G-Core Innovations Sàrl срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 септември 2022 г. по дело T-454/21, G-Core Innovations/EUIPO — Coretransform (G CORELABS)

(Дело C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: G-Core Innovations Sàrl (представител: L. Axel Karnøe Søndergaard, advokat)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Coretransform

С определение от 23 март 2023 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допуска обжалване и постановява G-Core Innovations Sàrl да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 29 ноември 2022 г. от Primagran sp. z o.o. срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 22 септември 2022 г. по дело T-624/21, Primagran/EUIPO — Primagaz (primagran)

(Дело C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Primagran sp. z o.o. (представител: E. Jaroszyńska-Kozłowska, radca prawny)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

С определение от 24 март 2023 г. Съдът (състав по допускане на обжалване) постанови, че не допуска обжалване и че Primagran sp. z o.o. понася направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 20 декември 2022 г. — M.S. G. и др./Banco Santander, SA

(Дело C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: M.S.G. и други

Ответник: Banco Santander, SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 34, параграф 1, букви а) и б), във връзка с член 53, параграфи 1 и 3, член 60, параграф 2, първа алинея, букви б) и в) и член 64, параграф 4, буква б) от Директива 2014/59/ЕС⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат лицата, които преди започването на процедурата за реструктуриране на кредитната институция са придобили издадени от нея подчинени облигации (инструменти на капитала от втори ред), чийто падеж не е настъпил към момента на приемането на решението за реструктуриране, да предявяват, след преобразуването на тези подчинени облигации в акции и последващото прехвърляне на същите без реална насрещна престация, иск срещу тази институция или срещу нейния правоприменник за унищожение на договора за записване на посочените подчинени облигации, с който иск да претендират връщане на платената за записването на подчинените облигации цена, ведно с дължимите лихви, считано от датата на сключване на този договор?

⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕО) № 1093/2010 и (ЕО) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 22 декември 2022 г. — M.C.S./Banco Santander, SA

(Дело C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: M.C.S.

Ответник: Banco Santander, SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 34, параграф 1, букви а) и б), във връзка с член 53, параграфи 1 и 3, член 60, параграф 2, първа алинея, букви б) и в) от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че евентуалното задължение или вземане, което би могло да произтече от осъждането на институцията — правоприменик на Banco Popular, като последица от обявления за унищожен договор за придобиване на капиталов инструмент (привилегирани акции), преобразуван в акции преди приемане на схемата за реструктуриране на Banco Popular (7 юни 2017 г.), може да се счита за задължение, засегнато от предвиденото в член 53, параграф 3 от Директива 2014/59 обезценяване като задължение, „което не е натрупано“, поради което ще се третира като погасено и няма да може да бъде противопоставено на Banco Santander в качеството ѝ на правоприменик на Banco Popular, когато искът, от който това задължение произтича, е предявен след приключването на процедурата за реструктуриране на банката?

Или напротив — посочените разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че описаното задължение или вземане представлява „натрупано“ задължение (член 53, параграф 3 от Директивата) или „вече натрупано задължение“ член 60, параграф 2, буква б)] и като такова не подлежи на погасяване или обезсилване, въпреки обезценяването и обезсилването на съответните акции, поради което може да бъде претендирано срещу Banco Santander в качеството ѝ на правоприменик на Banco Popular, дори когато искът, по който е присъдено обезщетението, е предявен след приключването на процедурата за реструктуриране на банката?

⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190)

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 23 декември 2022 г. — FSC/Banco Santander SA

(Дело C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: FSC

Ответник: Banco Santander SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 34, параграф 1, букви а) и б), във връзка с член 53, параграфи 1 и 3 и член 60, параграф 2, първа алинея, букви б) и в) от Директива 2014/59/ЕС ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че евентуалното задължение или вземане, което би могло да произтече от осъждането на институцията правоприменик на Banco Popular да плати обезщетение като последица от иск за отговорност във връзка с предлагането на финансови продукти (подчинени облигации, задължително конвертируеми в акции на същата банка), невключени сред инструментите на допълнителния капитал, за които се отнася схемата за реструктуриране на Banco Popular, и преобразувани в акции на тази банка преди приемане на схемата за нейното реструктуриране (7 юни 2017 г.), може да се счита за задължение, засегнато от предвиденото в член 53, параграф 3 от Директива 2014/59 обезценяване като задължение, „което не е натрупано“, поради което ще се третира като погасено и няма да може да бъде противопоставено на Banco Santander в качеството ѝ на правоприменик на Banco Popular, когато искът, по който е присъдено обезщетението, е предявен след приключването на процедурата за реструктуриране на банката?

Или напротив — посочените разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че описаното задължение или вземане представлява „натрупано“ задължение (член 53, параграф 3 от Директивата) или „вече натрупано задължение“ [член 60, параграф 2, буква б)] към момента на реструктуриране на банката и като такова не подлежи на погасяване или обезсилване, поради което може да бъде претендирано срещу Banco Santander в качеството ѝ на правопреемник на Banco Popular, дори когато искът, по който е присъдено обезщетението, е предявен след приключването на процедурата за реструктуриране на банката?

(¹) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

Преюдициално запитване от Okresný súd Bratislava III (Словакия), постъпило на 24 януари 2023 г. — NFŠ a.s./Slovenská republika, чрез Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu, и Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Дело C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Bratislava III

Страни в главното производство

Ищец: NFŠ a.s.

Ответници: Slovenská republika, чрез Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, и Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Преюдициални въпроси

- 1) Договорът за субсидия и предварителният договор за продажба, сключени между министерство (държавата) и неконкурентно избран частноправен субект, представляват ли „обществена поръчка за строителство“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Директива 2004/18 (¹), съответно на член 2, точка 6, буква в) от Директива 2014/24 (²), при положение че договорът за субсидия представлява одобрена от Европейската комисия държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, по съдържанието си задълженията по договора за субсидия се състоят от задължение за държавата да отпусне субсидията и задължение за частноправния субект да построи сградата в съответствие с определените от министерството условия и да даде възможност на определена спортна организация да използва част от сградата, а по съдържанието си задълженията по предварителния договор се състоят от едностранна опция в полза на частноправния субект, предполагаща задължение за държавата да купи построената сграда, при което тези договори представляват взаимосвързана по време и предмет рамка от взаимни задължения между министерството и частноправния субект?
- 2) Допускат ли член 1, параграф 2, буква б) от Директива 2004/18 и съответно член 2, точка 6, буква в) от Директива 2014/24 правна уредба на държава членка, съгласно която е нищожна (тоест недействителна от самото начало, ex tunc) правната сделка, която по съдържанието или целта си противоречи на закона или го заобикаля или накърнява добрите нрави, ако това нарушение на закона се изразява в съществено нарушение на правилата за обществените поръчки?
- 3) Допускат ли член 2г, параграф 1, буква а) и член 2г, параграф 2 от Директива 89/665 (³) правна уредба на държава членка, съгласно която е нищожна (тоест недействителна от самото начало, ex tunc) правната сделка, която по съдържанието или целта си противоречи на закона или го заобикаля или накърнява добрите нрави, ако това нарушение на закона се изразява в съществено нарушение (заобикаляне) на правилата за обществените поръчки, както е в случая в главното производство?

- 4) Трябва ли член 1, параграф 2, буква б) от Директива 2004/18 и съответно член 2, точка 6, буква в) от Директива 2014/24 да се тълкуват в смисъл, че *ex tunc* забраняват да се признае правно действие на предварителен договор за продажба като обсъждания в главното производство?

- (¹) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282).
- (²) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).
- (³) Директива на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

**Жалба, подадена на 26 януари 2023 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (седми разширен състав) на 16 ноември 2022 г. по дело T-469/20, Кралство
Нидерландия/Комисия**

(Дело C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: В. Stromsky, Н. van Vliet и I. Georgiopoulos als Bevollmächtigte)

Друга страна в производството: Кралство Нидерландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (седми разширен състав) от 16 ноември 2022 г. по дело T-469/20, Кралство Нидерландия/Комисия, EU:T:2022:713,
- да отхвърли четвъртото и петото основание на жалбата по дело T-469/20,
- на основание член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз да се произнесе по съществуващото на делото и да отхвърли изцяло жалбата като неоснователна,
- да осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата е изложено едно основание, състоящо се от две части.

Обжалваното пред Общия съд решение на Комисията (¹) (наричано по-нататък „решението“) обявило за съвместима с вътрешния пазар мярка, за която не било установило окончателно дали представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първата част на основанията на жалбоподателя е, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че Комисията може да не повдига възражения по смисъла на член 4, параграф 3 от Регламент 2015/1589 (²) само ако преди това се е произнесла по въпроса дали разглежданата мярка представлява държавна помощ. Според Комисията различните методи за тълкуване на правото на Съюза не могат да потвърдят този извод. По-специално обжалваното решение не било съвместимо с целта на законодателя на Съюза за бързо изясняване на съвместимостта на мярката с вътрешния пазар. Ако обжалваното решение не бъде отменено, Комисията щяла да бъде принудена, въпреки че при всички случаи била убедена в съвместимостта на мярката с вътрешния пазар, да проверява продължително и ненужно дали тази мярка отговаря на всички изисквания по член 107, параграф 1 ДФЕС.

Втората част на основание на жалбата е, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че решението нарушава принципа на правна сигурност. Напротив, решението повишавало правната сигурност, тъй като обявило мярката за съвместима с вътрешния пазар веднага след като Комисията установила това.

- ⁽¹⁾ Решение C(2020) 2998 final на Комисията от 12 май 2020 година относно държавна помощ SA. 54537 (2020/NN) — Нидерландия, Забрана за използване на въглища за производство на електроенергия в Нидерландия.
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 3 февруари 2023 г. — WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

(Дело C-54/23, Laudamotion и Ryanair)

(2023/C 173/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: WY

Ответници: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Преюдициални въпроси

- 1) Изключено ли е по принцип право на обезщетение по членове 5, 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ поради закъснение на полет от минимум три часа, ако в случай на риск от голямо закъснение пътникът използва резервиран от самия него заместващ полет и така достига крайния пункт на пристигане със закъснение от по-малко от три часа, или в тази хипотеза право на обезщетение във всеки случай е налице, ако още преди най-късния момент, в който трябва да се представи на гишето за регистрация, пътникът разполага с достатъчно сигурни данни, че пристигането в крайния пункт ще е със закъснение от минимум три часа?
- 2) При отговор на първия въпрос в последно посочения смисъл: предполага ли в споменатата хипотеза правото на обезщетение по членове 5, 6 и 7 от Регламент № 261/2004 поради закъснение на полета от минимум три часа пътникът да се представи навреме — съгласно член 3, параграф 2, буква а) от Регламента — на гишето за регистрация?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чехия), постъпило на 2 февруари 2023 г. — JH/Policejní prezidium

(Дело C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: JH

Ответник: Policejní prezidium

Преюдициални въпроси

- 1) Каква степен на разграничение между различните субекти на лични данни изисква член 4, параграф 1, буква в) или член 6 във връзка с член 10 от Директива 2016/680⁽¹⁾? Съвместимо ли е с изискването за свеждане до минимум на обработването на лични данни, както и със задължението за разграничаване на различните категории субекти на данни националното законодателство да позволява събиране на генетични данни от всички лица, които са заподозрени или обвиняеми за извършването на умишлено престъпление?
- 2) Съвместимо ли е с член 4, параграф 1, буква д) от Директива 2016/680, ако с оглед на общата цел за предотвратяване, разследване и разкриване на престъпленията полицейските органи преценяват необходимостта от продължавашо съхранение на ДНК профила въз основа на свои вътрешни правила, което на практика често означава съхраняване на чувствителни лични данни за неопределен период от време, без да е установен максимален срок за съхраняването на такива лични данни? Ако това не е съвместимо с посочената разпоредба, по какви критерии евентуално трябва да се преценява времевата пропорционалност на съхранението на лични данни, събрани и съхранявани за такава цел?
- 3) Когато става дума за особено чувствителни лични данни по член 10 от Директива 2016/680, какъв е минималният набор от материални или процесуални условия за получаването, съхраняването и изтриването на такива данни, който трябва да се предвиди в правото на държавата членка с „разпоредба с общо приложение“? Може ли и съдебната практика да има качеството „право на държавата членка“ по смисъла на член 8, параграф 2 във връзка с член 10 от Директива 2016/680?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 2016 г., стр. 89).

**Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Испания),
постъпило на 6 февруари 2023 г. — Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona**

(Дело C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pedro Francisco

Отговорник: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 27 от Директива 2004/38/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че въз основа или на основание на полицейската регистрация може да се прецени дали личното поведение на заинтересованото лице представлява истинска заплаха, когато целта на наказателното производство е да се докаже нейната действителност?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли с оглед на член 27 от Директивата правителственият орган да посочи изрично и подробно фактите, на които се основава полицейската регистрация, и образуваното производство, както и неговия резултат, за да се потвърди, че не става въпрос само за първоначални презумпции?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Испания),
постъпило на 6 февруари 2023 г. — Sagrario и др./Subdelegación del Gobierno en Barcelona**

(Дело C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли да се счита, че посоченото в член 15, параграф 3 in fine и член 17 от [Директива 2003/86/ЕО] ⁽¹⁾ „особено затруднено положение“ обхваща автоматично всяко положение, което засяга ненавършило пълнолетие лице и/или което е сходно с положенията, предвидени в същия член 15?
2. Съвместима ли е с член 15, параграф 3 in fine и член 17 от [Директива 2003/86/ЕО] национална правна уредба, която не предвижда предоставянето на самостоятелно разрешение за пребиваване, което да гарантира на членовете на събраното семейство, че няма да попаднат в хипотеза на неуреден административен статут в случаите, когато е налице посоченото особено затруднено положение?
3. Може ли член 15, параграф 3 in fine и член 17 от [Директива 2003/86/ЕО] да се тълкуват в смисъл, че посоченото право на самостоятелно разрешение е налице, когато събраното семейство остане без разрешение за пребиваване по независещи от него причини?
4. Съвместима ли е с член 15, параграф 3 in fine и член 17 от [Директива 2003/86/ЕО] национална правна уредба, която не предвижда необходимата и задължителна преценка на обстоятелствата по член 17 от същата директива преди да се откаже подновяване на разрешението за пребиваване на членовете на събраното семейство?
5. Съвместима ли е с член 15, параграф 3 in fine и член 17 от [Директива 2003/86/ЕО], с член 6, параграф 1 и член 8, параграфи 1 и 2 от Европейската конвенция за правата на човека, както и с членове 47, 24, 7 и член 33, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз национална правна уредба, която в случаите, когато на кандидата за събиране на семейство е отказано издаване или подновяване на разрешението за пребиваване, не предвижда като действие, предхождащо отказа да се издаде или поднови разрешение за пребиваване на член на събрано семейство, специална процедура по изслушване на ненавършилите пълнолетие лица?
6. Съвместима ли е с член 15, параграф 3 in fine и член 17 от [Директива 2003/86/ЕО], с член 6, параграф 1 и член 8, параграфи 1 и 2 от Европейската конвенция за правата на човека, както и с членове 47, 24, 7 и член 33, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз национална правна уредба, която в случаите, когато на кандидата за събиране на семейство е отказано издаване или подновяване на разрешението за пребиваване, не предвижда процедура, предхождаща отказа да се издаде или поднови разрешение за пребиваване на неговия съпруг, в рамките на която този съпруг да може да се позове на обстоятелствата, посочени в член 17 от Директивата, за да поиска да му бъде предоставена възможност да запази статута си на пребиваващ без прекъсване по отношение на предходния му статут на пребиваване?

⁽¹⁾ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 2003 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 8 февруари 2023 г. —
МК/К GmbH**

(Дело C-65/23, К GmbH)

(2023/C 173/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: МК

Ответник: К GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли приета в съответствие с член 88, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 ⁽¹⁾ уредба в национален закон, като например член 26, параграф 4 от BDSG, която предвижда, че обработването на лични данни — включително на специални категории лични данни — на наети лица за целите на трудовото или служебното правоотношение се допуска въз основа на колективни споразумения при спазване на член 88, параграф 2 от Регламент 2016/679, да се тълкува в смисъл, че следва винаги да се спазват и останалите изисквания на Регламент 2016/679, като например член 5, член 6, параграф 1 и член 9, параграфи 1 и 2 от Регламент 2016/679?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

трябва ли приета в съответствие с член 88, параграф 1 от Регламент 2016/679 уредба в национален закон като член 26, параграф 4 от BDSG да се тълкува в смисъл, че при преценката на необходимостта от обработването на данните по смисъла на член 5, член 6, параграф 1 и член 9, параграфи 1 и 2 от Регламент 2016/679 страните по колективното споразумение (в случая страните по споразумение на равнището на предприятието) разполагат със свобода на действие, която подлежи на съдебен контрол само в ограничена степен?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

в такъв случай до какво се ограничава съдебният контрол?
- 4) Трябва ли член 82, параграф 1 от Регламент 2016/679 да се тълкува в смисъл, че лицата имат право на обезщетение за нематериални вреди още щом личните им данни са обработвани в нарушение на изискванията на Регламент 2016/679, или правото на обезщетение за нематериални вреди предполага освен това субектът на данните да посочи претърпени от него нематериални вреди с известна тежест?
- 5) Има ли член 82, параграф 1 от Регламент 2016/679 специален или общ превантивен характер и трябва ли това да се вземе предвид при определянето на размера на нематериалните вреди, които подлежат на обезщетяване на основание член 82, параграф 1 от Регламент 2016/679 за сметка на администратора или на обработващия личните данни?
- 6) При определянето на размера на нематериалните вреди, които подлежат на обезщетяване на основание член 82, параграф 1 от Регламент 2016/679, от значение ли е степента на вина на администратора или обработващия личните данни? По-конкретно, може ли липсата на вина у администратора или обработващия личните данни или незначителната степен на вината му да се вземе предвид в негова полза?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1.)

**Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 7 февруари 2023 г. —
Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos
Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, КХ и др./Ypourgos Esoterikon,
Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptixis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias,
Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon**

(Дело C-66/23)

(2023/C 173/26)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Elliniki Ornithologiki Etaireia (Гръцко орнитологично дружество)

Sylogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou (сдружение „Егейска мрежа на екологичните организации“)

Perivallontikos Syllogos Rethymnou (Екологично сдружение на Ретимно)

Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou (Културно сдружение „Thronos Klisidiou“)

КХ и др.

Ответници: Ypourgos Esoterikon (министър на вътрешните работи)

Ypourgos Oikonomikon (министър на икономиката)

Ypourgos Anartyxis kai Ependyseon (министър на развитието и инвестициите)

Ypourgos Perivallontos kai Energeias (министър на околната среда и енергетиката)

Ypourgos Agrotikis Anartyxis kai Trofimou (министър на селскостопанското развитие и храните)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 2009/147/ЕО ⁽¹⁾, във връзка с член 6, параграфи 2—4 от Директива 92/43/ЕИО ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби като посочените [в мотивите], съгласно които специалните мерки за защита, опазване и възстановяване на видовете и местообитанията на дивите птици в специалните защитени зони (СЗЗ) се прилагат само за „определените видове“, т.е. само за видовете диви птици, изброени в приложение I към Директива 2009/147/ЕО, и за редовно срещашите се във всяка СЗЗ мигриращи птици, които заедно с критериите за определяне на СЗЗ, съдържащи се в националното законодателство, се използват като ключови индикатори за определянето на дадена територия като СЗЗ?
2. От значение ли е за отговора на предишния въпрос фактът, че горепосочените специални мерки за защита, опазване и възстановяване на видовете и местообитанията на дивите птици в специалните защитени зони (СЗЗ) са по същество основни превантивни защитни мерки („предпазни мерки“) за СЗЗ с хоризонтално приложение, т.е. за всички СЗЗ, и че до момента в гръцката правна система не са приети планове за управление за всяка отделна СЗЗ, определящи целите и мерките, необходими за постигане или осигуряване на задоволително опазване на всяка СЗЗ и на живеещите в нея видове?
3. От значение ли е за отговора на предишните два въпроса фактът, че въз основа на задължението за извършване на екологична оценка на проекти и дейности съгласно Директива 2011/92/ЕС ⁽³⁾ и на „подходяща оценка“ по член 6, параграфи 2—4 от Директива 92/43/ЕИО в контекста на оценката на въздействието върху околната среда на всеки конкретен план за обществено или частно строителство се вземат предвид всички изброени в приложение I към Директива 2009/147/ЕО видове или редовно срещашите се във всяка СЗЗ мигриращи птици?

⁽¹⁾ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици (кодифицирана версия) (ОВ L 20, 2010 г., стр. 7).

⁽²⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109).

⁽³⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (кодифициран текст) (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 15 февруари 2023 г. — Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“

Отвeтник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че организация с нестопанска цел, чиято дейност е свързана с изпълнението на програми за държавна помощ, финансирани от Европейския фонд за регионално развитие, следва да се счита за данъчнозадължено лице, извършващо икономическа дейност?
- 2) Трябва ли член 28 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че сдружение, което на практика не предоставя услуги по обучение, следва независимо от това да се приравни на доставчика на услугите, когато тези услуги са придобити от друг икономически оператор, за да може да се изпълни проект за държавна помощ, финансиран от Европейския фонд за регионално развитие?
- 3) Когато доставчикът на услугата получава от получателя на услугата само частична насрещна престация за предоставената услуга (30 %), а останалата стойност на услугата се плаща под формата на изплащане на помощ от Европейския фонд за регионално развитие, представлява ли облагаема насрещна престация — по смисъла на член 73 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност — цялата сума, която доставчикът на услугата получава както от получателя на услугата, така и от трето лице под формата на изплащане на помощ?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Amtsgericht Groß-Gerau (Германия), постъпило на 23 февруари 2023 г. — PU/SmartSport Reisen GmbH

(Дело C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Groß-Gerau

Страни в главното производство

Ищец: PU

Отвeтник: SmartSport Reisen GmbH

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че наред с правилото за международна компетентност тази разпоредба съдържа и правило за териториална компетентност на националните съдилища по дела, свързани с договори за туристическо пътуване, като сезираният съд е длъжен да вземе предвид това правило в случаите, когато както потребителят в качеството си на пътник, така и насрещната страна по договора, туроператорът, са установени в една и съща държава членка, но крайната дестинация на пътуването не е в тази държава членка, а в чужбина, поради което, в допълнение към националните правила, потребителят може да предявява срещу туроператора претенции на договорно основание пред съда по местоживеенето си?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 22 февруари 2023 г. от Autoridad Portuaria de Bilbao срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 декември 2022 г. по дело T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Комисия

(Дело C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Autoridad Portuaria de Bilbao (представители: D. Sarmiento Ramírez-Escudero и X. Codina García-Andrade, abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Общия съд [ОС] на трите основания, изложени по-долу, и да обяви, че решението е опорочено от грешка при прилагане на правото,
- да постанови съдебно решение по същество, в съответствие с член 61 от Статута и член 170 от Процедурния правилник, като обяви, че претенцията за отмяна на обжалваните пред ОС решения, предявена пред първата инстанция от Autoridad Portuaria de Bilbao, трябва да бъде уважена,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от Autoridad Portuaria de Bilbao в производството пред първата инстанция и в настоящото производство пред Съда.

Основания и основни доводи

Първо основание за обжалване:

Решението на ОС е опорочено от грешка при прилагане на правото, тъй като нарушава член 107, алинея първа ДФЕС, приемайки, че за да направи извода, че Exención Fiscal de Bizkaia (данъчно освобождаване на Бискайя) е преимущество, Комисията, не е анализирала същото като сложна съвкупност.

В подкрепа на първото основание се твърди, че съображенията, на които се основава Общият съд, за да приеме, че не е налице мярка със сложен характер, са чисто формални и са далеч от анализа по същество, който се изисква от практиката на Съда.

Второ основание за обжалване:

Решението е опорочено от грешка при прилагане на правото, тъй като нарушава член 107 ДФЕС, Регламент 2015/1589⁽¹⁾ и съдебната практика за тълкуването им, във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС, член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата, тъй като приема, че Комисията не трябва да прави пълен анализ на наличните данни, когато е ноторен факт, че съществува само един получател по схемата за помощ.

В подкрепа на второто основание се твърди, че наличието само на едно образувание — получател на Exención Fiscal de Bizkaia (Autoridad Portuaria de Bilbao) е ноторен факт, установен в испанския правен ред. В този случай, дори мярката да може да се квалифицира като „схема за помощ“ за целите на Регламент 2015/1589, Комисията трябва да направи пълен анализ на наличните данни. Такова е положението, ако се придържахме към първоначалната цел на съдебната практика, която позволява на Комисията да не провежда такъв анализ, тълкувана в светлината на член 4, параграф 3 ДЕС, член 296 ДФЕС и член 41 от Хартата.

Трето основание за обжалване:

Решението е опорочено от грешка при прилагане на правото, тъй като нарушава член 108 ДФЕС и Регламент 2015/1589, в светлината на член 4, параграф 3 ДЕС, тъй като приема, че в процедура за сътрудничество задълженията на Комисията са в по-малък обем, отколкото тези, които тя има в процедура по разследване.

В подкрепа на третото основание се твърди, че в решението на ОС напълно немотивирано се приема, че в процедура за сътрудничество по член 21 от Регламент 2015/1589 държавата членка има по-малко гаранции, отколкото в процедура по разследване. По това основание се твърди, че както буквалният текст на членове 21 — 23 от Регламент 2015/1589, така и тясната връзка между член 108 ДФЕС, на чиято база се развива процедурата за сътрудничество по Регламент 2015/1589, и принципа за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС, водят до извода, че Комисията трябва да направи анализ на предоставената от държавата членка информация.

(¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9 и поправка в ОВ L 186, 2017 г., стр. 17).

Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 28 февруари 2023 г. — Virgilijus Valančius v Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Дело C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Virgilijus Valančius

Ответник: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Преюдициални въпроси

- 1) Изисква ли член 254 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с член 19, параграф 2 от Договора за Европейския съюз, който предвижда, че членовете на Общия съд на Европейския съюз се избират измежду лица, „които представят всички гаранции за независимост и притежават необходимата правоспособност за заемане на висши съдебни длъжности“, кандидатът за назначаване в Общия съд на Европейския съюз да бъде избран в държава — членка на Съюза изключително въз основа на професионалните способности?
- 2) Съвместима ли е национална практика като разглежданата по настоящото дело — при която, за да се гарантира прозрачността на избора на конкретен кандидат, правителството на държава членка, което отговаря за предлагането на кандидат за назначаване на длъжността съдия в Общия съд на Европейския съюз, създава група от независими експерти за оценка на кандидатите, която след събеседване с всички кандидати изготвя списък с класиране на кандидатите въз основа на предварително определени ясни и обективни критерии за подбор и в съответствие с предварително обявените условия предлага на правителството кандидата, който е класиран на първо място въз основа на професионалните му способности и компетентност, но правителството предлага за назначаване за съдия на Европейския съюз кандидат, различен от кандидата, класиран на първо място — с изискването независимостта на съдията да е извън съмнение и с другите изисквания за заемане на съдебна длъжност, предвидени в член 254 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с член 19, параграф 2 от Договора за Европейския съюз, като се има предвид, че съдия, който може да е назначен незаконосъобразно, би могъл да повлияе на решенията на Общия съд на Европейския съюз?

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 1 март 2023 година — Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София при Централно управление на Национална агенция за приходите / „Легафакт“ ЕООД

(Дело C-122/23, Легафакт)

(2023/C 173/31)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София при Централно управление на Национална агенция за приходите

Ответник в касационното производство: „Легафакт“ ЕООД

Преюдициални въпроси

1. Национална правна уредба, която при освобождаването по дял XII, глава първа от Директива 2006/112⁽¹⁾ на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност, третира различно данъчно задължени лица, в зависимост от бързината, с която достигат прага на оборота за задължителна регистрация по ДДС, нарушава ли принципите на общата система на ДДС в ЕС?;
2. Директива 2006/112 на Съвета допуска ли национална правна уредба, според която освободеният характер на доставка по дял XII, глава първа от Директива 2006/112 зависи от изпълнението в срок на задължението на доставчика за подаване на заявление за задължителна регистрация по ДДС?
3. По какви критерии, изведени от тълкуването на Директивата за ДДС, следва да се преценява дали посочената национална правна уредба, която предвижда възникване на данъчно задължение в случай на късно подаване на заявление за задължителна регистрация по ДДС, има санкционен характер?

⁽¹⁾ ОВ 2006, L 347, стр. 1; специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване от Oberlandesgerichts Düsseldorf (Германия), постъпило на 3 март 2023 г. — Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg

(Дело C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Müller Reisen GmbH

Ответник: Stadt Olsberg

Встъпила страна: Tuschen Transporte

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 32, параграф 2, буква в) от Директива 2014/24/ЕС⁽¹⁾ да се тълкува ограничително с оглед на член 14 ДФЕС в смисъл, че обществена поръчка за предоставяне на услуги от общ интерес поради изключителна неотложност може да се възложи и чрез процедура на договаряне без предварително обявяване, ако събитието е било предвидимо за възлагащия орган и обстоятелствата, с които се обосновава наличието на крайна неотложност, се дължат на него?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

Иск, предявен на 17 март 2023 година — Европейска комисия / Република България

(Дело C-165/23)

(2023/C 173/33)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Гр. Колева, С. Hermes, представители)

Ответник: Република България

Правни основания и главни доводи

Настоящото дело се отнася до неизпълнението на задълженията от страна на Република България по член 13, параграфи 2 и 5 и член 14, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 1143/2014⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове (Регламента).

Съгласно член 14, параграф 1 от Регламента Република България трябваше до 13 януари 2018 г. да създаде система за наблюдение на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза или да я интегрира в съществуващата си система, чрез която се събират и записват данни за появата в околната среда на инвазивни чужди видове чрез проучване, наблюдение или други процедури за предотвратяване на разпространението на инвазивни чужди видове в Съюза. Системата за наблюдение, трябва да отговаря на изискванията на член 14, параграф 2 от Регламента.

Съгласно член 13, параграфи 2 и 5 от Регламента Република България трябваше до 13 юли 2019 г. да изготви и приложи един отделен план за действие или набор от планове за действие и да го/ги предаде незабавно на Комисията.

Република България не е изпълнила горепосочените задължения.

Искания

Ищецът моли съда:

- (1) да установи, че като не е създадала (или не е интегрирала в съществуващата си система) система за наблюдение на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, която да включва и цялата информация, посочена в член 14, параграф 2, Република България не е изпълнила задълженията си по член 14, параграфи 1 и 2 от Регламент 1143/2014,
- (2) да установи, че като не е изготвила и приложила един отделен план за действие или набор от планове за действие и не го/ги е предала незабавно на Комисията, Република България е нарушила задълженията си по член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент 1143/2014,

(3) да осъди Република България да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ 2014, L 317, стр. 35

Иск, предявен на 17 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-167/23)

(2023/C 173/34)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Vouchagiар и С. Hermes)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички необходими мерки за транспонирането на системата за наблюдение на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, както и за приемането, прилагането и изпращането на планове за действие за решаване на проблемите по приоритетните пътища на непреднамерено въвеждане и разпространение на инвазивни чужди видове, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 14, параграфи 1 и 2 и член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 ⁽¹⁾, както и по Договора за функционирането на Европейския съюз,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Според Европейската комисия Република Гърция все още не е въвела (не е предвидила в съществуващия правен ред) система за наблюдение на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, както изисква член 14 от Регламент (ЕС) № 1143/2014. Тъй като липсва система за надзор, Република Гърция не е изпълнила и материалните изисквания, на които трябва да отговаря тази система съгласно член 14, параграф 2 от посочения регламент.

Освен това според Европейската комисия Република Гърция нито е изработила, нито е приложила план за действие или набор от планове за действие и не е изпратила тези планове незабавно на Комисията. Поради това Република Гърция не е спазила член 13, параграфи 2 и 5 от горепосочения регламент.

По тези причини Република Гърция е нарушила член 14, параграфи 1 и 2 и член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) № 1143/2014, както и Договора за функционирането на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове (ОВ L 317, 2014 г., стр. 35).

Иск, предявен на 21 март 2023 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-172/23)

(2023/C 173/35)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes и Е. Sanfrutos Cano)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е изготвила и изпълнила планове за действие за всички набелязани приоритетни пътища и като не ги е предала незабавно на Комисията, Ирландия не е изпълнила своите задължения по член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове ⁽¹⁾,
- да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент № 1143/2014 Ирландия е разполагала с тригодишен срок, считано от приемането на списъка на Съюза, за да изготви, изпълни и предаде на Комисията планове за действие с цел справяне с приоритетните пътища за непреднамерено въвеждане и разпространение на засягащи Съюза инвазивни чужди видове, набелязани съгласно член 13, параграф 1 от Регламент № 1143/2014. На 13 юли 2016 г. Комисията прие списъка по член 13 от Регламент № 1143/2014, поради което тригодишният срок е изтекъл на 13 юли 2019 г.

Ирландия е набелязала три приоритетни пътища (риболов, корабоплаване с развлекателна цел и пренос на материал от местообитания) съгласно член 13, параграф 1 от Регламента.

Ирландия обаче е изготвила и предала на Комисията планове за действие само за два от набелязаните три приоритетни пътища.

⁽¹⁾ ОВ L 317, 2014 г., стр. 35.

Иск, предявен на 21 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-180/23)

(2023/C 173/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и P. Messina)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

Ищецът моли Съда:

- да установи, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 30, параграфи 2 и 6 от Директива 2012/34 ⁽¹⁾ във връзка с приложение V към нея, като не е сключила и публикувала договорното споразумение между гръцките органи и Organismos Sidirodromon Ellados (гръцката железопътна организация, OSE) — гръцкия управител на инфраструктура, и
- да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Република Гърция не е сключила предвиденото в член 30 от Директива 2012/34 споразумение за железопътната инфраструктура с управителя на инфраструктура (OSE). Споразумението обаче е трябвало да бъде сключено още преди 16 юни 2015 г. (член 64 от директивата) и е трябвало да включва всички елементи, посочени в приложение V.

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32).

Иск, предявен на 21 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Малта

(Дело C-181/23)

(2023/C 173/37)

*Език на производството: английски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: C. Ladenburger, E. Montaguti, J. Tomkin)*Ответник:* Република Малта**Ищецът моли Съдът:**

- да постанови, че чрез установяването и функционирането на институционализирана програма като „Малтийско гражданство чрез натурализация за изключителни услуги чрез преки инвестиции“, основана на член 10, параграф 9 от Закона за малтийското гражданство, изменен със Закона за малтийското гражданство (изменение № 2) от 2020 г. и на Наредбата относно предоставянето на гражданство за изключителни услуги от 2020 г., която предлага натурализация при липса на действителна връзка на заявителите с държавата, в замяна на предварително определени плащания или инвестиции, Република Малта не е изпълнила задълженията си по член 20 ДФЕС и член 4, параграф 3 ДЕС,
- да осъди Република Малта да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

След изменение на Закона за малтийското гражданство през ноември 2013 г. Малта въвежда първата си програма за предоставяне на гражданство срещу инвестиции през 2014 г.

Впоследствие схемата от 2014 г. е заменена през 2020 г. с програмата „Малтийско гражданство чрез натурализация за изключителни услуги чрез преки инвестиции“. Новата схема е въведена със Закона за малтийското гражданство (изменение № 2) от 2020 г. и Наредбата относно предоставянето на гражданство за изключителни услуги от 2020 г.

Правото на Съюза не допуска национални схеми за предоставяне на гражданство срещу инвестиции, които позволяват системно предоставяне на гражданство на държава членка в замяна на предварително определени плащания или инвестиции при липса на изискване за действителна връзка между държавата и съответните физически лица.

Комисията счита, че схемата за „Малтийско гражданство чрез натурализация за изключителни услуги чрез преки инвестиции“ (2020 г.) представлява такава незаконосъобразна схема за предоставяне на гражданство срещу инвестиции. Като установява и поддържа такава схема, Малта застрашава и накърнява същността и целостта на гражданството на Съюза в нарушение на член 20 ДФЕС и в нарушение на принципа на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС.

Иск, предявен на 24 март 2023 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-191/23)

(2023/C 173/38)

*Език на производството: португалски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: C. Hermes, L. Santiago de Albuquerque)*Ответник:* Португалска република

Искания на ищеца

Ищецът моли Съда:

1. да установи, че като не е изготвила, нито е изпълнила планове за действие, които отговарят на изискванията, посочени в член 13 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове⁽¹⁾, и като не е предала тези планове незабавно на Комисията, Португалската република не е изпълнила своите задължения по член 13, параграфи 2 и 5 от посочения регламент,
2. да осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент № 1143/2014 Португалската република е разполагала с тригодишен срок, считано от приемането на списъка на Съюза на засягащи Съюза инвазивни чужди видове (наричан по-нататък „списъкът на Съюза“), за да изготви, изпълни и предаде на Комисията планове за действие с цел контролирането на приоритетните пътища за непреднамерено въвеждане и разпространение на тези видове на нейна територия и в морските ѝ води.

Португалската република е набелязала единадесет приоритетни пътища, посочени в седем проекта на планове за действия.

Португалската република обаче не е посочила датата, на която се предвижда тези планове да бъдат завършени и одобрени, нито ги е предала на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 317, 2014 г., стр. 35

Иск, предявен на 24 март 2023 г. — Европейска комисия/Република Латвия

(Дело C-192/23)

(2023/C 173/39)

Език на производството: латвийски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes и I. Naglis)

Ответник: Република Латвия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е изготвила и изпълнила планове за действие за всички набелязани приоритетни пътища за въвеждане и като не ги е предала незабавно на Комисията, Република Латвия не е изпълнила своите задължения по член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове⁽¹⁾,
- да се осъди Република Латвия за заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент № 1143/2014 Република Латвия е разполагала с тригодишен срок, считано от приемането на списъка на Съюза, за да изготви, изпълни и предаде на Комисията набор от планове за действие относно приоритетните пътища за непреднамерено въвеждане и разпространение на засягащи Съюза инвазивни чужди видове, определени съгласно член 13, параграф 1 от Регламент № 1143/2014. На 13 юли 2016 г. Комисията прие списъка по член 13 от Регламент № 1143/2014, поради което тригодишният срок е изтекъл на 13 юли 2019 г.

Съгласно член 13, параграф 1 от Регламента Латвия е набелязала най-малко пет приоритетни пътища (за растенията — градинарство, вторично въвеждане и аквариуми, а за животните — пътища за вторично въвеждане и бягство от оградени площи).

Латвия обаче е изготвила и предала на Комисията планове за действие само относно един от определените приоритетни пътища.

(¹) ОВ L 317, 2014 г., стр. 35.

Иск, предявен на 24 март 2023 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-193/23)

(2023/C 173/40)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes и G. Gattinara)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

Комисията моли Съда:

- да установи, че като не е изготвила и изпълнила един отделен план или набор от планове за действие с цел намиране на решение за приоритетните пътища на инвазивни чужди видове и като не го/ги е предала незабавно на Комисията, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове (¹),
- да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В рамките на единственото посочено в иска основание Комисията поддържа, че като не е изготвила и изпълнила един отделен план или набор от планове за действие с цел намиране на решение за приоритетните пътища на инвазивни чужди видове и като не го/ги е предала незабавно на Комисията, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 13, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 година относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове.

По-специално при изтичането на посочения в мотивираното становище краен срок, а именно 9 април 2022 г., ответникът не е изготвил и не е изпълнил един отделен план или набор от планове за действие с цел намиране на решение за приоритетните пътища на инвазивни чужди видове по смисъла на член 13, параграф 2 от Регламента и не е предал незабавно този план или тези планове съгласно член 13, параграф 5 от Регламента.

(¹) ОВ L 317, 2014 г., стр. 35.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 20 февруари 2023 г. — ABLV Bank/ЕЦБ

(Дело T-100/23)

(2023/С 173/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ABLV Bank AS (Рига, Латвия) (представител: О. Behrends, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 8 декември 2022 г. по отношение на жалбоподателя, с което ЕЦБ отхвърля искането му за предоставяне на достъп до документи на ЕЦБ в съответствие с правилата относно публичния достъп до документи,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: списъкът с документи, предоставен от ответника в обжалваното решение, е очевидно непълен.
2. Второ основание: ЕЦБ незаконосъобразно насочила жалбоподателя към уебсайта на органи на трета държава, вместо да оповести съхранявания от нея релевантен документ.
3. Трето основание: ответникът незаконосъобразно отказал достъп до седем документа.
  - Жалбоподателят твърди, че ответникът не посочил конкретни основания за отказа да предостави достъп по отношение на всеки документ, че ответникът неправилно тълкувал и приложил понятието „информацията, която като такава се ползва със защита съгласно законодателството на ЕС“, по член 4, параграф 1, буква в) от Решение на Европейската централна банка от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка⁽¹⁾, че ЕЦБ неправилно тълкувала и приложила изключението за търговския интерес по член 4, параграф 2, първо тире от посоченото решение на ЕЦБ, че ЕЦБ не взела предвид обществен интерес от оповестяването и че ЕЦБ неправилно се позовала и не предоставила надлежни мотиви във връзка със защитата на документите за вътрешно ползване или предварителни консултации със съответните национални органи по член 4, параграф 3 от посоченото решение на ЕЦБ.
4. Четвърто основание: ЕЦБ не предоставила на жалбоподателя достъп до преписката.
5. Пето основание: ответникът незаконосъобразно и без всякакво правно основание прекратил обработването на част от искането за достъп.

⁽¹⁾ Решение 2004/258/ЕО (ЕЦБ/2004/3) (ОВ L 80, 2004 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 5, стр. 229).

Жалба, подадена на 27 февруари 2023 г. — Kargins/Комисия

(Дело T-110/23)

(2023/C 173/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Rems Kargins (Рига, Латвия) (представител: O. Behrends, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 12 декември 2022 г., получено на 16 декември 2022 г., по отношение на жалбоподателя, с което Комисията отхвърля искането на жалбоподателя за предоставяне на достъп до документи в съответствие с правилата относно публичния достъп до документи,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: списъкът с документи, предоставен от ответника в обжалваното решение, е очевидно непълен.
2. Второ основание: ответникът незаконосъобразно редактирал значителни части от документите.
3. Трето основание: ответникът незаконосъобразно отказал достъп до четиринайсет документа и направил това поради неправилно тълкуване и прилагане на член 4, параграф 2 от Регламент 1049/2001 ⁽¹⁾ по отношение на потенциалното засягане на съдебното производство.
4. Четвърто основание: становището на ответника относно потенциален по-висш обществен интерес е опорочено от редица недостатъци, които включват по-специално обстоятелството, че ответникът не е посочил никаква вреда от оповестяването, че не взел предвид политическото и икономическото значение на настоящия случай и че не е отчел обществен интерес от възможността за преценка на разликата между законосъобразно *amicus curiae* писмо и незаконосъобразна намеса от страна на Комисията в правораздаването в държава членка чрез посочване на натоварения с разглеждането на жалбата национален съд на негативните последици за съответната държава членка вследствие на неблагоприятните действия, които Комисията предприема, ако не бъде обезсилено решението на долустоящите съдилища.
5. Пето основание: ответникът не предоставил на жалбоподателя достъп до преписката.
6. Шесто основание: с приемането на обжалваното решение почти една година след изпращането на потвърждението на заявлението крайният срок по смисъла на член 8, параграфи 1 и 2 от Регламент 1049/2001 не е спазен по толкова очевиден начин, че съставлява отказ от предоставяне на достъп в релевантния момент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

Жалба, подадена на 2 март 2023 г. — Debreceni Egyetem/Съвет

(Дело T-115/23)

(2023/C 173/43)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Debreceni Egyetem (Дебрецен, Унгария) (представители: J. Rausch и Á. Papp, адвокати)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание член 263 ТФUE да отмени *ex tunc*, т.е. с обратна сила от момента на приемането му член 2, параграф 2 от Решение за изпълнение (ЕС) 2022/2506 на Съвета (¹) от 15 декември 2022 година относно мерки за защита на бюджета на Съюза срещу нарушения на принципите на правовата държава в Унгария,
- да осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички направени от него разноски във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква деветнадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 2 ДЕС

- Нарушение на принципите на правовата държава и на справедливостта: учебните заведения на издръжка от тръстове в обществен интерес, не са участвали в производството преди приемането на Решението за изпълнение и са санкционирани вследствие на приети от унгарския законодател законодателни актове.
- Нарушение на правната сигурност и яснотата на правната уредба: кръгът на упрекуваните в конфликт на интереси лица, т.е. „високопоставени длъжностни лица“, не е точно определено понятие, поради което води до произволно тълкуване и правоприлагане, което може да породи злоупотреби.
- Нарушение на равенството и неспазване на забраната за дискриминация: Решението за изпълнение води до дискриминация на учебните заведения на издръжка от тръстове в обществен интерес спрямо издръжаните по друг ред учебни заведения.

2. Второ основание: нарушение на член 4 ДЕС

- Нарушение на забраната за отнемане на компетентност: образованието и научноизследователската дейност, а и съответно гарантирането на дейността на висшите учебни заведения и уредбата на контекста, в който осъществяват дейността си, са от изключителната компетентност на държавите членки, а с Решението за изпълнение се отнема тази компетентност от Унгария, тъй като е налице пряка намеса в дейността на унгарските учебни заведения.

3. Трето основание: нарушение на член 5 ДЕС

- Нарушение на субсидиарността: Решението допуска прякото налагане на имуществени санкции на различни от неговия адресат юридически лица, без изобщо предварително да е разгледан въпросът дали Унгария е в състояние да защити в достатъчна степен финансовите интереси на Европейския съюз.
- Нарушение на пропорционалността: спирането на плащанията е толкова тежка финансова санкция, че нейното прилагане би било обосновано само в случай на явно и непосредствено нарушение на права, освен това тя има дългосрочни последици.

4. Четвърто основание: нарушение на член 7 ДЕС

- Липса на оценка на въздействието: не са взети предвид възможните последици върху правата и задълженията на физическите и юридическите лица.

5. Пето основание: нарушение на член 9 ДЕС

- Нарушение на равенството на гражданите на Съюза: мярката уврежда преподавателите, изследователите и учащите, които са подали съответните молби и за които спирането на плащанията прави невъзможна тяхната учебна или преподавателска и изследователска дейност.

6. Шесто основание: нарушение на член 11 ДЕС
  - Не са проведени консултации с висшите учебни заведения на издръжка на тръстове в обществен интерес, нито с техните учаци, преподаватели, изследователи и партньори.
7. Седмо основание: нарушение на член 2 ДФЕС
  - Договорът за функционирането на ЕС не е предоставил на Съюза компетентност в сферата на политиката в областта на образованието и научноизследователската дейност, която е упражнена в Решението за изпълнение.
8. Осмо основание: нарушение на член 9 ДФЕС
  - Решението за изпълнение не служи за постигане на високо равнище на образование, обучение, а напротив, поражда дългосрочни неблагоприятни последици в академичен, научен и образователен аспект за учащите, преподавателите и изследователите в унгарските висши учебни заведения на издръжка на фондации.
9. Девето основание: нарушение на член 56 ДФЕС
  - Решението за изпълнение ограничава правата на гражданите на Съюза, които не са унгарски граждани (учащи, преподаватели, изследователи), които осъществяват своята дейност в унгарски учебни заведения на издръжка на тръстове в обществен интерес.
10. Десето основание: нарушение на член 67 ДФЕС
  - С отнемането на финансирането Решението за изпълнение прави невъзможна дейността на заведенията на издръжка на тръстове в обществен интерес и представлява посягателство върху правната уредба, в контекста на която тези заведения осъществяват своята дейност, т.е. косвено върху унгарската автономна (различна) правна система и върху правните традиции в Унгария.
11. Единадесето основание: нарушение на член 120 ДФЕС
  - Дискриминационните и непропорционални последици от мярката са очевидни и поставят също така в неблагоприятно конкурентно положение висшите учебни заведения, които извършват дейност под формата на фондове в обществен интерес.
12. Дванадесето основание: нарушение на член 124 ДФЕС
  - С Решението за изпълнение са спрени средствата за различни адресати, като междуременно те са предназначени за други субекти.
13. Тринадесето основание: нарушение на член 165 ДФЕС
  - Решението за изпълнение не допринася за развитието на качествено обучение, а всъщност сериозно го уврежда и затруднява.
14. Четиринадесето основание: нарушение на член 179 ДФЕС
  - Оттеглянето на средствата по програмата за сътрудничество и образователен обмен „Еразъм +“ и на рамковата програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт Европа“ води до явна пречка за свободното движение на изследователите, научните познания и технологиите.
15. Петнадесето основание: нарушение на член 13 de от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“)
  - Решението за изпълнение има за явна последица промяна в дейността на унгарските висши учебни заведения, които осъществяват дейността си по нов модел.
16. Шестнадесето основание: нарушение на член 2 ДЕС
  - Според жалбоподателя не е налице конфликт на интереси, който е основание и мотив за Решението за изпълнение.

17. Седемнадесето основание: нарушение на член 48 от Хартата

- Решението за изпълнение санкционира пряко жалбоподателя, въпреки че в неговия случай не е налице политически конфликт на интереси, който е посочен като основание за санкцията, поради което е налице сериозно и явно нарушение на презумпцията за невинност.

18. Осемнадесето основание: нарушение на член 52 от Хартата

- Тъй като в случая на жалбоподателя на практика не е налице политически конфликт на интереси, Решението за изпълнение нарушава изискванията за конкретна необходимост и пропорционалност.

19. Девнадесето основание: нарушение на Регламента за оправоощаване ⁽²⁾

- Съветът е приел Решението за изпълнение, без да е разгледал конкретно по същество наличието на политически конфликт на интереси, който е основанието за това решение.

⁽¹⁾ ОВ L 325, 2022 г., стр. 94.

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (ОВ L 433, 2020 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 март 2023 г. — Synapsa Med/EUIPO — Gravity Products (Gravity)

(Дело T-125/23)

(2023/C 173/44)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Synapsa Med sp. z o.o. (Йелч Лясковице, Полша) (представител: G. Kuchta, radca prawny)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Gravity Products LLC (Ню Йорк, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Gravity“ — марка на Европейския съюз № 17 982 729

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 9 януари 2023 г. по преписка R 923/2022-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 9 януари 2023 г. на пети апелативен състав на EUIPO като уважи жалбата срещу решението от 11 април 2022 г., с което словна марка на Европейския съюз № 17 982 729 „GRAVITY“ се обявява за недействителна, и като отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и на член 7, параграфи 2 и 3, член 16 и член 17, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- Нарушение на член 60, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 март 2023 г. — Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO — Grande Vitae (vintae)

(Дело T-136/23)

(2023/C 173/45)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Логроньо, Испания) (представители: L. Broschat García и L. Polo Flores, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Grande Vitae GmbH (Целменхорст, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „vintae“ — марка на Европейския съюз № 5 851 092

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 16 януари 2023 г. по преписка R 2238/2021-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди на EUIPO да обяви за действителна спорната марка за стоки и услуги от класове 33 и 35,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна, Grande Vitae GmbH, да заплатят всички разноски по спора пред Общия съд, включително тези по производството през първи апелативен състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 61 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 23 март 2023 г. — Kirov/EUIPO — Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)

(Дело T-149/23)

(2023/C 173/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Георги Киров (Прага, Чешка република) (представител: J. Matzner, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Ливорно, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „CRISTIANI“ — марка на Европейския съюз № 13 498 381

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 16 януари 2023 г. по преписка R 835/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение,
- да осъди ответника и другата страна в производството да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 94 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 58 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 23 март 2023 г. — Полша/Европейска комисия

(Дело T-156/23)

(2023/C 173/47)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представители: В. Maјсзуна, S. Żurek)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия, съдържащо се в писмо от 13 януари 2023 г.⁽¹⁾, за прихващане на вземанията ѝ за сумите на дневната имуществена санкция, наложена с определение на заместник-председателя на Съда от 27 октомври 2021 г. (Комисия/Полша, C-204/21 R, EU:C:2021:878), за периода от 30 август до 28 октомври 2022 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Като основание за обжалване жалбоподателят изтъква нарушение на членове 101 и 102 във връзка с член 98 от Регламент 2018/1046⁽²⁾, поради това че процедурата за събиране на вземания чрез прихващане е приложена, въпреки че съгласно определението от 27 октомври 2021 г. дневната имуществена санкция е наложена до датата на изпълнение на определението от 14 юли 2021 г. (Комисия/Полша, C-204/21 R, EU:C:2021:593), а от 15 юли 2022 г. вече не се прилагат разпоредбите, за които в определението от 14 юли 2021 г. е изискано да спрат да се прилагат.

⁽¹⁾ Писмо на Европейската комисия от 13 януари 2013 г., ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 24 март 2023 г. — Кнеірр/EUIPO — Patou (Joyful by nature)

(Дело T-157/23)

(2023/C 173/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Кнеірр GmbH (Вюрцбург, Германия) (представител: М. Рејман, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Jean Patou (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Joyful by nature“ — заявка за регистрация № 18 159 946

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 19 януари 2023 г. по преписка R 532/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, тъй като с него се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу отхвърлянето на заявката за регистрация на марката за стоки и услуги от класове 3, 4, 35 и 44,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи на жалбоподателя, включително разходите в производството по възражение.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 24 март 2023 г. — VO/Комисия

(Дело T-160/23)

(2023/C 173/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподателка: VO (представител: É. Voigelot, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 20 май 2022 г., за което е уведомена на същия ден посредством Ares(2022)3814828 [поверително] ⁽¹⁾, съгласно което в качеството си на орган по назначаването Комисията я е понижила от степен AST2/3 до степен AST1/3, считано от първия ден от месеца, следващ това решение, а именно от 1 юни 2022 г.,

- да осъди Комисията да ѝ плати обезщетение за претърпените имуществени вреди в размер на 533,88 евро, съответстващи на разликата между възнаграждението, заедно с добавките, които жалбоподателката би получила при степен AST2/3, и тези които е получила в действителност в следствие от понижаването, като в хода на производството тази сума може да бъде увеличена или намалена,
- да осъди Комисията да ѝ плати обезщетение в размер на 10 000 евро за претърпените неимуществени вреди и за засягане на репутацията ѝ, като в хода на производството тази сума може да бъде увеличена или намалена,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е нарушение на член 51 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на вътрешните актове, приети в изпълнение на този правилник, а именно Решение C(2019) 6855 от 4 октомври 2019 година относно процедурите при професионална некомпетентност, и по-специално членове 4—7 от него, и за замяна на Решение на Комисията C(2004) 1597/7 от 28 април 2004 година относно поддържането на професионалните стандарти.
2. Второто основание е нарушение на принципа, който задължава администрацията да приема решения само въз основа на законно допустими мотиви, т.е. мотиви, които са релевантни и не са опорочени от явни грешки в преценката от фактическо или правно естество, както и нарушение на задължението за предоставяне на справедливи и адекватни мотиви.
3. В рамките на третото основание се посочва нарушение на принципите на полагане на дължимата грижа, на зачитане на оправданите и основателните правни очаквания, на добрата администрация и на равното третиране, а също така се изтъква и злоупотреба с власт.

(¹) Заличени поверителни данни.

Жалба, подадена на 25 март 2023 г. — *Schönegger Käse-Alm/EUIPO — Jumpseat3D plus Germany (Rebell)*

(Дело T-161/23)

(2023/C 173/50)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: *Schönegger Käse-Alm GmbH* (Прем, Германия) (представител: *Rechtsanwältin M.-C. Seiler*)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: *Jumpseat3D plus Germany GmbH* (Берлин, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Rebell“ — марка на Европейския съюз № 2 810 950

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 13 януари 2023 г. по преписка R 295/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, в частта в която е отменена регистрацията на марка на Европейския съюз № 2 810 950 „Rebell“ от клас 29 за стоките: „Млечни продукти, по-специално масло, маслени заготовки, втвърдено масло, течно масло, извара, десерти с извара, млечни произведения, произведения от сухо мляко, диетични храни, в които са използвани мляко и млечни продукти“;
- да отмени обжалваното решение, в частта в която жалбоподателят е осъден да понесе разноските по производството пред апелативния състав,
- да осъди EUIPO и Jumpseat 3D plus Germany GmbH, в случай че другата страна встъпи в производството срещу ответника, да заплатят съдебните разноски, включително разноските на жалбоподателя в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- нарушение на член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 21, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- нарушение на член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 94, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 19, параграф 1, четвърто изречение и член 10, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията.

Жалба, подадена на 27 март 2023 г. — Sengül Ayhan/EUIPO — Pegase (Rock Creek)

(Дело T-162/23)

(2023/C 173/51)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sengül Ayhan eK (Есен, Германия) (представител: M. Boden, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pegase SAS (Сен Мало, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Rock Creek“ — заявка за регистрация № 18 352 299

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 10 януари 2023 г. по преписка R 1237/2022-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и решението на отдела по споровете от 12 май 2022 г.,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 28 март 2023 г. — Dekoback/EUIPO — DecoPac (DECOPAC)**(Дело T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: Dekoback GmbH (Хелмшат Барген, Германия) (представител: V. von Moers, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DecoPac, Inc. (Анока, Минесота, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „DECOPAC“ — Словна марка на Европейския съюз № 160 747

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 30 януари 2023 г. по преписка R 754/2022-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да отмени изцяло по отношение на другата страна в производството DecoPac, Inc. регистрирана марка № 160 747 DECOPAC.

Изложено основание

— Нарушение на член 52 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 29 март 2023 г. — RT France/Съвет**(Дело T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: RT France (Булон-Биянкур, Франция) (представител: E. Piwnica, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение (ОВППС) 2023/191 на Съвета от 27 януари 2023 година за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна,

- да възложи на Съвета на Европейския съюз всички съдебни разноски,
- с всички правни последици от това.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от това, че ответната страна е нарушила свободата на изразяване, гарантирана с член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второ основание, изведено от това, че ответната страна е нарушила свободата на стопанска инициатива, защитена с член 16 от Хартата на основните права.
3. Трето основание, изведено от това, че ответната страна е нарушила принципа на недопускане на дискриминация, произтичащ от член 21 от Хартата на основните права.

Жалба, подадена на 30 март 2023 г. — VR/Парламент

(Дело T-171/23)

(2023/C 173/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VR (представители: L. Levi и P. Baudoux, avocates)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна и
- с оглед на това
- да отмени решението от 9 юни 2022 г., уведомяващо жалбоподателя, че договърът му е прекратен, и при необходимост да отмени и решението от 20 декември 2022 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред срещу решението от 9 юни 2022 г.,
- да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания за жалбата.

1. Първо основание: явна грешка в преценката на мотивите на решението и нарушение на принципа на пропорционалност.
  2. Второ основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-конкретно на правото на изслушване, задължението за мотивиране, изискването за безпристрастност на администрацията и задължението за полагане на дължима грижа.
  3. Трето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа.
-

Определение на Общия съд от 20 март 2023 г. — ZK/Комисия(Дело T-627/18) ⁽¹⁾

(2023/C 173/55)

Език на производството: френски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 4, 7.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 17 март 2023 г. — NV/ЕИБ(Дело T-16/22) ⁽¹⁾

(2023/C 173/56)

Език на производството: френски

Председателят на десети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 28.2.2022 г.

Определение на Общия съд от 16 март 2023 г. — Punga Luuoyo/Съвет(Дело T-97/22) ⁽¹⁾

(2023/C 173/57)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 4.4.2022 г.

Определение на Общия съд от 17 март 2023 г. — NV/ЕИБ(Дело T-447/22) ⁽¹⁾

(2023/C 173/58)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 359, 19.9.2022 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG